

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อปี พ.ศ. 2515 มหาวิทยาลัยได้เปิดสอนในหมวดวิชาศิลปะและหัตถศึกษา กลุ่มวิชาพื้นฐาน ต่อมาปี พ.ศ. 2520 ได้พัฒนาเป็นภาควิชาหัตถศึกษาและอุตสาหกรรมศิลป์ สังกัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอน ปกศ.สูง (อนุปริญญา) สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ จากนั้นเมื่อปี พ.ศ. 2523 เปิดหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ปี พ.ศ. 2525 เปิดหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลัง (ค.บ.) สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์และสาขาวิชาไฟฟ้า-อิเล็กทรอนิกส์ จากนั้นได้พัฒนาหลักสูตร อนุปริญญา สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2530 และพัฒนาต่อเป็นหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) ปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เปิดสอนในปี พ.ศ. 2532 (เป็นหลักสูตรที่เปิดแห่งแรกในประเทศไทย) จากนั้นในปี พ.ศ.2539 ได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี 2 ปีหลัง สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แขนงเทคโนโลยีก่อสร้างและสถาปัตยกรรม ถึงปี พ.ศ. 2543 ได้เปิดสอนเพิ่มอีกหนึ่งสาขาวิชา คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์ ปริญญาตรี 4 ปีและต่อมาได้ เปิดเพิ่มอีกสาขาหนึ่ง คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม (ปริญญา 2 ปี) เพื่อเป็นการตอบสนองต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและสนองต่อนโยบายของรัฐ โดยเฉพาะในการส่งเสริม อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์ ได้มีการ พัฒนาบุคลากรโดยการเปิดสอบบรรจุบุคลากรเพิ่มและจัดส่งบุคลากรไปศึกษาเพิ่มเติมในสาขาที่เกี่ยวข้อง มีการจัดการเครื่องมืออุปกรณ์ตลอดจนปรับปรุงอาคารสถานที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการจัดการ เรียนการสอนในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมาโดยตลอด

จากพัฒนาการดังกล่าวจะเห็นถึงการขยายตัวของสาขาวิชาต่างๆ ในภาควิชาอุตสาหกรรมศิลป์ จนมาเป็นกลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งล้วนเป็นไปเพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้าน กำลังคน ทั้งในระดับท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศและตอบสนองต่อความต้องการการศึกษาของชุมชนใน ท้องถิ่นด้วยและจากการส่งเสริมของภาครัฐที่จะพัฒนาเศรษฐกิจจากระดับชุมชนไปสู่ระดับประเทศและ นานาชาติ โดยเน้นที่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อีกทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีในด้านต่างๆ มหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็นที่จะเปิดทำการเรียนการสอนในสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมแขนงต่างๆ เพิ่มขึ้นให้สอดคล้องกับนโยบายและความต้องการด้านกำลังคนจึงเห็นควรปรับฐานะจากกลุ่มโปรแกรม วิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ.2547 เพื่อที่จะได้เปิดทำการเรียนการสอนทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมได้หลากหลายยิ่งขึ้นและ สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศดังกล่าว

ในปี พ.ศ.2548 สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจึงได้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารภายในคณะ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยประกอบไปด้วย 6 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมก่อสร้าง (ปริญญาตรี 2 ปีหลัง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์ (ปริญญาตรี 2 ปีหลัง) สาขาวิชา เทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม (ปริญญาตรี 2 ปีหลัง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์ (ปริญญาตรี 4 ปี) สาขาวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม (ปริญญาตรี 4 ปี) และสาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (ปริญญาตรี 4 ปี)

ในปี พ.ศ. 2552 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมได้พัฒนาหลักสูตรตามระเบียบของ สกอ.ให้เป็นหลักสูตร 4 ปีตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร จึงได้พัฒนาหลักสูตรใหม่จำนวน หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม ซึ่งปัจจุบันมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้ามาเรียนในปีการศึกษา 2553 และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้าโดยจะเปิดสอนในปี พ.ศ. 2554 (รายงานการประเมินตนเอง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม,2554)

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ นับตั้งแต่ได้ก่อตั้งมาได้ผลิตบัณฑิตในแต่ละสาขาวิชาออกไปรับใช้สังคมเป็นจำนวนมากไม่น้อย ซึ่งการติดตามผลบัณฑิตจะทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อคณะ/มหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนากระบวนการต่างๆสำหรับการผลิตบัณฑิต ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การวางแผนในการผลิตบัณฑิตและอื่นๆ ที่เป็นปัจจัยที่ช่วยให้ได้บัณฑิตที่เป็นคนดี คนเก่ง สามารถนำความรู้และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นได้ การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะใช้ข้อมูลเหล่านั้นมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ คู่คุณธรรม เพื่อนำมาพัฒนาท้องถิ่นจนถึงระดับประเทศ ต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยรวมไปจนถึงการนำความรู้ ความสามารถไปใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของบัณฑิต ประกอบกับเป็นการตอบสนองนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆต่อไป โดยแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ได้กำหนดให้มีการศึกษาความต้องการ ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ จึงได้มีการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรวมไปจนถึงการปรับปรุงหลักสูตรของสาขาวิชาต่างๆในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อการศึกษาข้อมูลสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของอาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

1.2.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของอาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

1.2.3 เพื่อนำผลการศึกษาความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษา ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การสอน การบริการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตเนื้อหาของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนด 2 ด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจของอาจารย์ และและด้านนักศึกษาปัจจุบัน อาจารย์ ที่มีต่อการบริการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

1.3.1.1 ความพึงพอใจของอาจารย์ ที่มีต่อการบริการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีขอบเขตการศึกษา 5 ข้อ ดังนี้

1. กระบวนการรับนักศึกษา
2. การพัฒนาและศักยภาพอาจารย์ประจำหลักสูตร
3. การบริหารหลักสูตรการศึกษา
4. การจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานหลักสูตร
5. การบริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

1.3.1.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาปัจจุบัน ที่มีต่อการบริการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีขอบเขตการศึกษา 11 ข้อ ดังนี้

1. บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. การให้บริการคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลและข่าวสาร
3. สถานที่จัดการเรียน ห้องเรียน ห้องบรรยาย ห้องประชุม
4. สถานที่ ห้องฝึกปฏิบัติการเฉพาะทาง
5. โสตทัศนอุปกรณ์ประจำอาคารเรียน
6. การให้บริการและประสานงานด้านงานทะเบียน สำนักงานคณบดี
7. การให้บริการด้านการให้คำปรึกษา ข้อมูลข่าวสาร และทุนการศึกษา
8. การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียน การศึกษาดูงาน
9. การนิเทศการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
10. การจัดนิทรรศการส่งเสริมการเรียนรู้
11. การบูรณาการงานวิจัยสู่การเรียนการสอนและการบริการวิชาการ

1.3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

1.3.2.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ 1 – ชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 1,220 คน และอาจารย์ผู้สอนที่สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน 41 คน

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ระดับชั้นปีที่ 1 – ชั้นปีที่ 4 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, อ้างถึงใน สุทธนู ศรีไสย์, 2551) เป็นตารางที่ใช้หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95% ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำ 1,220 คน ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา จำนวน 291 คน และอาจารย์ผู้สอนที่สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างของอาจารย์จากจำนวนประชากรทั้งหมด จำนวน 41 คน รวมเป็นจำนวน 332 คน

1.3.3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรในการศึกษา ได้ดังนี้
ด้านอาจารย์ ประจำคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1.3.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
คือ

1. เพศ ได้แก่ ชาย , หญิง
2. สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า, สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์, สาขาวิชาเทคโนโลยีก่อสร้าง, สาขาวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม, สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์, สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
3. อายุการทำงาน ได้แก่ ระหว่าง 1- 5 ปี , ระหว่าง 6 – 10 ปี , ระหว่าง 6 – 10 ปี , 16 ปีขึ้นไป
4. คุณวุฒิการศึกษา ได้แก่ ปริญญาตรี, ปริญญาโท, ปริญญาเอก

1.3.3.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ ความพึงพอใจของอาจารย์ที่มีต่อการบริการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยมีขอบเขตการศึกษา 11 ข้อ

ด้านนักศึกษาปัจจุบัน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1.3.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ได้แก่สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
คือ 1. เพศ ได้แก่ ชาย , หญิง
2. ระดับชั้นปีการศึกษา ได้แก่ ระดับชั้นปีที่ 1, ระดับชั้นปีที่ 2, ระดับชั้นปีที่ 3, ระดับชั้นปีที่ 4

3. สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า, สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์, สาขาวิชาเทคโนโลยีก่อสร้าง, สาขาวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม, สาขาวิชาเทคโนโลยีเซรามิกส์, สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษานี้ เป็นการการศึกษาความพึงพอใจด้านการบริการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของอาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2559-2560 โดยใช้วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

- กำหนดปัญหาที่จะดำเนินการวิจัย
- กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย
- ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย)
- กำหนดกรอบแนวคิดและตั้งสมมติฐาน นิยามศัพท์
- กำหนดแบบการวิจัย
- กำหนดประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง
- สร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
- การรวบรวมข้อมูล (แหล่งปฐมภูมิ, แหล่งทุติยภูมิ)
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- การนำเสนอผล (การเสนอรายงานการวิจัย)

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามการศึกษาความพึงพอใจด้านการบริการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของอาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2559-2560 แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจด้านการบริการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลการศึกษาความพึงพอใจด้านการบริการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของอาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2559-2560 ดำเนินการโดยแจกแบบสอบถามให้กับบัณฑิตที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2559 - 30 ธันวาคม 2559

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่ตอบกลับมาทั้งหมด
2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. นำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและความเรียง

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจด้านการบริการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ของอาจารย์และนักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ประจำปีการศึกษา 2559-2560 เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรวมไปจนถึงการปรับปรุงหลักสูตรของสาขาวิชาต่างๆในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.9.1 ความพึงพอใจ หมายถึง สถานภาพทางจิตในส่วนของความรู้สึกพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งความรู้สึกพึงพอใจนี้เป็นความรู้สึกพึงพอใจต่อพฤติกรรมและความสามารถใน ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพตามลักษณะงานในสาขาวิชา ความรู้พื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณสมบัติด้านคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ

1.9.2 การบริการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมต่างๆ คณะกรรมการประจำหลักสูตรศึกษาร่วมกันดำเนินการ เพื่อพัฒนาบัณฑิตให้ตอบสนองความต้องการของแหล่งงานอาชีพ สังคมในทุกๆ ด้าน ได้แก่ บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม คุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่างๆ ที่อาศัยควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัย

ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้บุคคลพัฒนาไปตรงตามเป้าหมายของสังคมที่ตน ดำเนินชีวิตอยู่

1.9.3 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง ระบบและกลไกของการจัดการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จึงเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การดำเนินการด้าน การจัดสรรสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิผลแก่ นักศึกษา ตามมาตรฐานผลการ เรียนรู้ที่กำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และนำผลการ ติดตามการประเมิน ความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มาปรับปรุง เพื่อพัฒนา กระบวนการให้มีประสิทธิภาพและสนองความต้องการของผู้ใช้บริการจนเกิดแนวปฏิบัติที่ดีต่อไป

1.9.4 ความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีระดับค่าเฉลี่ยที่สามารถอธิบายถึงระบบกลไกการบริหารงาน บุคลากร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์ การ ให้บริการคำปรึกษาและช่องทางข่าวสาร การจัดการศึกษาทั้งในและนอกชั้นเรียน เนื้อหาวิชา บทเรียนบท ทดสอบ

1.9.5 ความพึงพอใจของอาจารย์ หมายถึง ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีระดับค่าเฉลี่ยที่สามารถอธิบายถึงระบบกลไกการบริหารงาน บุคลากร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ วัสดุ อุปกรณ์ การ ให้บริการคำปรึกษาและช่องทางข่าวสาร การจัดการศึกษาทั้งในและนอกชั้นเรียน เนื้อหาวิชา บทเรียนบท ทดสอบ

